

Cunoștința lui Dumnezeu

Dumnezeu este omniscient. El știe totul: tot ce este posibil, tot ce este real; toate evenimentele, toate creaturile, din trecut, prezent și viitor. El cunoaște perfect fiecare detaliu din viața fiecărei ființe din ceruri, de pe pământ și din iad. "El știe ce este în întuneric" (Dan. 2:22). Nimic nu scapă fără ca El să bage de seamă, nimic nu poate fi ascuns de El, nimic nu este uitat de El. Cu adevărat putem să spunem și noi cu Psalmistul, "O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde" (Ps. 139:6). Cunoștința Lui este perfectă. El niciodată nu greșește, niciodată nu se schimbă, niciodată nu trece nimic cu vederea. "Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face" (Ev. 4:13). Da, așa este Dumnezeu cu care avem *noi* a face!

"Știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul." (Ps. 139:2-4). Ce Ființă minunată este Dumnezeu Scripturii! Fiecare din attributele Lui glorioase ar trebui să ne facă să-L socotim vrednic de onoare. Înțelegerea omniscienței Lui ar trebui să ne facă să ne plecăm în adorare înaintea Lui. Totuși cât de puțin meditam noi asupra acestor perfecțiuni Divine! Să fie așa pentru că doar gândindu-ne la ea ne umplem de neliniște?

Cât de solemn este acest fapt: nimic nu poate fi ascuns de Dumnezeu! "Și ce vă vine în gând, știu foarte bine!" (Ezechiel 11:5). Cu toate că pentru noi El este invizibil, noi nu suntem invizibili pentru El. Nici întunericul nopții, nici cele mai închise cortine, sau cea mai adâncă cavernă nu poate ascunde un păcătos de ochii Omniscienței. Copacii grădinii nu au putut ascunde primii noștri părinți. Nici un ochi omenesc nu a văzut crima lui Cain asupra fratelui său, dar Făcătorul său a fost martorul acestei crime. Poate că Sara a râs batjocoritor ascunsă în cortul său, totuși râsul a fost auzit de Iehova. Acan a furat o placă de aur și a ascuns-o cu grijă în pământ, dar Dumnezeu a scos-o la lumină. David era în mare durere ca să-și acopere răutatea, dar nu după mult timp Dumnezeu care vede tot a trimis unul din servitorii Lui ca să-i spună, "Tu ești omul acesta!" Și li se spune și scriitorului și cititorului, "Să știți că păcatul vostru vă va ajunge." (Num. 32:23).

Dacă ar putea, oamenii ar dezbrăca pe Divinitatea de omnisciența Sa—ce dovadă că "umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu" (Rom. 8:7)! Cei răi urăsc perfecțiunea Divină la fel de mult pe cât sunt nevoiți firește să o recunoască. Ei doresc să nu existe nici un Martor al păcatelor lor, nimeni să nu le cerceteze inima, nici un Judecător al faptelor lor. Ei caută să gonească acest Dumnezeu din gândurile lor: "și nu se gândesc în inima lor că Eu îmi aduc aminte de toată răutatea lor" (Osea 7:2). Cât de solemn este Psalmul 90:8! Bun motiv are oricine dintre cei care îl resping pe Hristos pentru a tremura înaintea acestui verset: Tu pui înaintea Ta nelegiuirile noastre, și scoți la lumina Feței Tale păcatele noastre cele *ascunse*.

Dar pentru credincios, omnisciența lui Dumnezeu este un adevăr plin cu multă mângâiere. În timpuri de perplexitate el spune împreună cu Iov, "dar *El știe* ce cale am de urmat" (23:10). S-ar putea să fie profund de misterios pentru mine, destul de neînțeles pentru prietenii mei, dar "*El știe!*". În timpuri de îngrijorare și slăbiciune cei credincioși se liniștesc "Căci El știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână" (Ps. 103:14). În timpuri de îndoială și suspiciune ei *apelează* chiar la acest atribut spunând, "Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi

gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!" (Ps. 139:23-24). În timpuri de tristă cădere, când acțiunile noastre dau de gol inimile noastre, când faptele noastre au repudiat evlavia noastră, și întrebarea pătrunzătoare vine la noi, "Mă iubești?" spunem, ca și Petru, "Doamne, Tu toate le știi; *știi* că Te iubesc" (Ioan 21:17).

Iată o încurajare pentru rugăciune. Nu există nici o cauză pentru care să ne temem că petițiile celor neprihăniți nu vor fi auzite, sau că suspinele și lacrimile lor vor scăpa atenției lui Dumnezeu, pentru că El știe gândurile și intențiile inimii. Nu există nici un pericol ca un anume sfânt să fie trecut cu vederea printre de soliciitanți care zilnic și la fiecare ceas își prezintă petițiile lor variate, pentru că o Minte *infinită* este la fel de capabilă să acorde aceeași atenție la milioane ca și când un singur individ ar fi căutat atenția sa. De asemeni lipsa limbajului corespunzător, inabilitatea de a exprima cele mai adânci dorințe ale sufletului, nu va periclita rugăciunile noastre, pentru că "Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!" (Isaia 65:24).

"Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini." (Ps. 147:5). Dumnezeu nu numai că știe orice s-a întâmplat în trecut în fiecare părticică a domeniilor Lui vaste, și nu numai că este înștiințat de orice se întâmplă acum în tot universul, ci El și cunoaște pe deplin fiecare eveniment, de la cel mai mic până la cel mai mare, care se va întâmpla vreodată în veacurile viitoare. Cunoștința lui Dumnezeu asupra viitorului este la fel de completă precum este cunoștința Lui asupra trecutului și prezentului, și aceasta, deoarece viitorul depinde în totalitate de El. Dacă ar fi posibil într-un oarecare fel să se întâmple ceva altfel decât prin acțiunea directă sau permisiunea lui Dumnezeu, atunci acel ceva ar fi independent de El, și El ar înceta deodată să mai fie Suprem.

Cunoștința Divină a viitorului nu este numai o idee abstractă, ci este ceva inseparabil conectat și însoțit de scopul Său. Dumnezeu însuși a plănuit orice se va întâmpla, și ceea ce El a plănuit *trebuie* să fie efectuat. Așa cum cel mai de netăgăduit Cuvânt al Său spune, "El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și *nimeni* nu poate să stea împotriva mâniei Lui" (Daniel 4:35). Și din nou, "Omul face multe planuri în inima lui, dar Hotărârea Domnului, *aceea se împlinește*" (Prov. 19:21). Înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu fiind ambele infinite, îndeplinirea oricărui lucru pe care El și l-a propus este absolut garantată. Este imposibil ca sfaturile Divine să greșească în execuția lor așa cum este imposibil ca tri-unicul Dumnezeu sfânt să mintă.

Nimic legat de viitor nu este în nici un fel nesigur în ceea ce privește actualizarea sfaturilor lui Dumnezeu. Nici unul din planurile Lui nu sunt lăsate contingente creaturilor sau a cauzelor secundare. Nu este nici un eveniment viitor care să reprezinte doar o posibilitate, adică, ceva ce s-ar putea să se întâmple sau nu căci "Domnul...face aceste lucruri, și...Îi sunt cunoscute din veșnicie" (Fapte 15:18). Orice a hotărât Dumnezeu este inexorabil sigur, pentru că El este fără schimbare, sau umbră de mutare (Iacov 1:17). De aceea ne este spus chiar la începutul acelei cărți care ne descoperă atât de mult din viitor, despre "lucrurile care au să se întâmple în curând" (Apocalipsa 1:1).

Cunoștința perfectă a lui Dumnezeu este exemplificată și ilustrată în fiecare profeție scrisă în Cuvântul Său. În Vechiul Testament sunt găsite zeci de preziceri cu privire la istoria Israelului, care au fost împlinite până în cel mai mic detaliu, la secole după ce au fost făcute. În acestea de asemenea mai sunt zeci care prezic lucrarea lui Hristos aici pe pământ, și au fost și ele îndeplinite literal și perfect. Astfel de profeții ar fi putut fi date numai de Acela care știa sfârșitul de la început, și a cărui cunoștință era bazată pe

siguranța necondiționată a îndeplinirii celor spuse mai înainte. De asemenea, atât Vechiul cât și Noul Testament conțin multe alte anunțuri neîmplinite încă, și acestea de asemenea "trebuie să se împlinească" (Luca 24:44), trebuie pentru că au fost spuse mai dinainte de Cel ce le-a hotărât.

Ar trebui, oricum, să specificăm că nici cunoștința lui Dumnezeu și nici perceperea Lui cu privire la viitor, considerate doar în ele însele, nu sunt cauzative. Nimic nu a trecut, sau va trece vreodată, doar pentru faptul că Dumnezeu a știut acel lucru. *Cauza* tuturor lucrurilor este *voia* lui Dumnezeu. Cine crede Scriptura cu adevărat știe dinainte că anotimpurile vor continua să-și urmeze unul altuia cu regularitate până la sfârșitul istoriei pământului (Geneza 8:22), totuși cunoștința lui nu este cauza succesiunii lor. De asemenea cunoștința lui Dumnezeu nu vine din lucruri pentru că acestea sunt sau vor fi ci pentru că El a *hotărât* ca ele să fie. Dumnezeu a știut și a prezis crucificarea Fiului Său cu multe sute de ani înainte ca Acesta să se încarneze, și aceasta, pentru că în scopul Divin, El era un Miel junghiat de la întemeierea lumii: de aici citim că a fost "dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu" (Fapte 2:23).

Un cuvânt sau două ca aplicație. Cunoștința infinită a lui Dumnezeu ar trebui să ne umple de *uimire*. Cât de sus este înălțat Domnul deasupra celui mai înțelept om! Nici unul dintre noi nu știe ce ar putea aduce o zi, dar tot viitorul este deschis privirii Lui omnisciente. Infinita cunoștință a lui Dumnezeu ar trebui să ne umple cu venerație sfântă. Nimic din ceea ce facem, spunem, sau chiar gândim, nu scapă cunoașterii Aceluia cu care avem de-a face: "Ochii Domnului sunt în orice loc, ei văd pe cei răi și pe cei buni" (Prov. 15:3). Ce frâu ar fi acest lucru pentru noi, dacă am medita mai frecvent asupra lui! În loc să acționăm nesăbuit, ar trebui să spunem împreună cu Agar, "Tu ești Dumnezeul care mă vede!" (Geneza 16:13). Înțelegerea cunoștinței infinite a lui Dumnezeu ar trebui să-l umple pe creștin cu *adorare*. Întreaga mea viață a stat deschisă pentru El încă de la început. El a văzut mai dinainte fiecare cădere a mea, fiecare păcat, fiecare alunecare înapoi; totuși, cu toate acestea, Și-a fixat inima Lui asupra mea. O, cum ar trebui ca realizarea acestor lucruri să mă plece înaintea Lui în admirație și laudă!

Traducerea: numaiharul.org